

## F.t.l. om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

## Til §§ 6-12

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til § 5 i den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

## Til § 13

I *stk. 1* præciseres, at nævnet skal have forelagt alle sager, hvori privatpersoner eller andre klager over medicinalpersoner.

Herudover kan sundhedsstyrelsen selv have afdækket sager, der f.eks. ikke måtte være klaget over, men som efter styrelsens opfattelse bør resultere i en sanktion. Disse sager skal også efter *stk. 2* forelægges nævnet.

Som led i sundhedsstyrelsens tilsyn og forundersøgelse af sagerne kan sundhedsstyrelsen i øvrigt selv direkte anmode politiet om at foretage en politimæssig efterforskning til oplysning af mere vigtige sagers faktiske og anklagemæssige forhold.

Ved klager, der i øvrigt efter sundhedsstyrelsens opfattelse baserer sig på en åbenbar misforståelse hos klager, forudsættes det, at styrelsen direkte vil kunne give klager en vejledning herom, uden at dette i øvrigt vil afskære klager fra senere at forelægge sagen direkte for nævnet.

## Til § 14

Nævnets uafhængighed af sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet er her fastslået. For så vidt angår sagernes oplysning og behandling i øvrigt er nævnet dog undergivet reglen i § 20 samt bestemmelserne i den fastsatte forretningsorden.

Nævnets beslutninger er, jfr. *stk. 2*, administrativt set endelige. Det vil herefter alene være et domstolsanliggende at behandle sagerne påny. Der kan dog i sager, som nævnet tidligere har behandlet, senere blive afdækket nye og for sagens afgørelse væsentlige forhold. I sådanne tilfælde åbner almindelig retspraksis adgang for, at nævnet kan genoptage behandlingen af sagen. Bestemmelse herom må træffes af nævnet. Da adgangen erfaringsmæssigt kan give anledning til mange nye henvendelser, forudsættes det, at sager kun genoptages, hvor de nye forhold skønnes at kunne resultere i et væsentligt ændret resultat. Også nye forhold vil være undergivet forældelsesreglen i § 23.

## Til § 15

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.3.

Det bemærkes, at særlig hjemmel til at straffe sundhedspersonale, der ikke udøver deres virksomhed på forsvarlig måde, er fastsat dels direkte i de respektive autorisationslove, jfr. § 16, stk. 1 (samt for apotekspersonale i den særlige apoteks- og medicinallovgivning) dels i den borgerlige straffelov m.v. Tiltalerejsning over for de af § 16, stk. 2, omfattede persongrupper kan derimod alene komme på tale ved overtrædelse af borgerlig straffelovs bestemmelse (f.eks. om uagtsom legemsbeskadigelse eller uagtsom manddrab), overtrædelse af lægelovens kvaksalveribestemmelser eller lignende.

## Til § 16

I *stk. 1* er den personkreds, der er direkte omfattet af nyordningen, angivet. Den omfatter de ved særlig lovgivning autoriserede personer inden for sundhedsvæsenet. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Herudover skal klagenævnets kompetence omfatte ikke-autoriseret sundhedspersonale, som umiddelbart deltager i behandling eller pleje af patienter inden for sundhedsvæsenet. Personkredsen fastlægges nærmere efter *stk. 2* af indenrigsministeren.

Det forventes foreløbigt, at gruppen af ikke-autoriseret sundhedspersonale vil komme til at omfatte radiografer, plejehjemsassistenter, tandplejere, sygehjælpere og plejere, for hvilke sundhedsstyrelsen har fastsat særlige uddannelsesregler, samt sundhedspersonale beskæftiget ved apotekervæsenet.

I *stk. 3* er fastsat, at ministeren kan bestemme, at klager over dele af den faglige virksomhed, når særlige hensyn taler herfor, kan henlægges til andre organer. Denne bestemmelse kan f.eks. benyttes til imødekommelse af oprettelse af sådanne særlige organer, som ud fra en teknisk-faglig vurdering kan erklære en bestemt behandling for ikke honorærværdig (sådan som bl.a. en verserende forsøgsordning på tandlægeområdet for tiden åbner mulighed for). Bestemmelsen kan endvidere tænkes anvendt til, at lade visse spørgsmål om klager vedrørende psykiatriske patienter overgå til andre organer, sådan som et udvalg under justitsministeriet overvejer det.

Der henvises herom til de almindelige bemærkninger punkt 4.1., hvori er præciseret de vigtigste områder, der falder uden for nævnets afgørelser.

## Til § 17